

[Lannung.]

gjorde gældende her i Dag. Det er og bliver rigtigt at skrive en Lov saaledes, at den taler for sig selv og kan staa alene, og ikke at lovgive i vid Udstrækning gennem Motiver og Betænkninger o. s. v. Det er ikke noget, man specielt kan rette Bebrejdelser for her; det er dog særlig fremme i dette Tilfælde, men desværre gælder det omtrent i Almindelighed med Hensyn til Lovgivningsarbejdet paa Rigsdagen.

Lad mig indskyde, at der er ingen der er mindre for Nazismen og alt dens Væsen end mit Parti og jeg, og det er ikke et Fjendskab af nyere Dato, hverken fra efter den 29. August eller den 9. April eller Indfaldet i Tjekkoslovakiet eller lignende; vi har ikke haft noget andet Standpunkt eller nogen Krise i saa Henseende i Aarene efter Magtovertagelsen i Italien og Tyskland, ja, vi saa endog i den første Besættelsestid en Hovedopgave for vor Politik og vore Handlinger i at undgaa nazistisk Regime her i Landet. Alligevel er jeg med Folketingsudvalget enig i, at det at have været Medlem af en nazistisk Organisation i en Periode efter den 9. April og derefter at have meldt fra, hvor beklageligt saadant Medlemsskab end har været netop ud fra vort Synspunkt og navnlig under de givne Forhold, alligevel ikke i sig selv *eo ipso* bør straffes med Lovens strengeste Straf. Her er al mulig Anledning til at se paa Tidspunkt, Sindelag og Handlemaade i de enkelte Tilfælde. I de fleste Tilfælde vil Medlemskabet kun være Udslag af en almindelig udansk Indstilling og Handlemaade, og der vil Afgørelsen ikke være vanskelig; men Folketingsudvalget har med Rette ogsaa i denne Forbindelse peget paa, at Lovens Ord er „kan“ og ikke „skal“; det er det naturligt at gøre opmærksom paa i denne Forbindelse.

I det hele gælder for os dette, at Hensyn selvfølgelig bør tages til Karakteren og Vanskeligheden af den Opgave, den paagældende Tjenestemand har haft, og først og sidst til den Indstilling, det Sindelag, den Hensigt og det Formaal, hvormed der er handlet; det bør være overordentlig afgørende i disse Sager. Mange har jo været paa særlig udsatte Poster og været tvunget til et vist Samarbejde paa mange Omraader af Hensyn til, at Livet skulde leves og Opløsning undgaaes for den danske Befolkning. Nogle har mere end andre haft, hvad Udenrigsminister Christmas Møller har kaldt det beskidte Job, og været ude for særlig stor Belastning, hvad der selvsagt

bør tages Hensyn til. Her bør den gode Hensigt disculperes, selv om de paagældende i enkelte Tilfælde skulde have Skinnet imod sig. Domstolen skal jo endelig ikke blot dømme den skyldige, men ogsaa rense de uskyldige, og det nødvendige Korrektiv til disse Straffebestemmelser er, at der sættes ind, hvad der er menneskeligt muligt, for at ingen rammes, som ikke fortjener det, og at Sag overhovedet ikke rejses for Petitesseer.

I denne Forbindelse vil jeg gerne understrege, at der bør drages Omsorg for, at falsk Angivelse, ubegrundet, det være sig hævnbetonet eller eventuelt af Avancementshensyn dikterer Anmeldelse eller lignende — og det florerer allerede — faar en fortjent Afklapsning efter Lovgivningens Regler. Jeg haaber, at man i alle Instanser, hos alle rette vedkommende vil have Opmærksomheden henvendt herpaa, og jeg henstiller, at man slet ikke eller i hvert Fald ikke i Almindelighed tager imod anonyme Anmeldelser. Jeg vilde være taknemmelig, hvis den højtærede Finansminister vilde udtale sig om, hvorledes han ser paa dette Spørgsmaal, om han er enig med mig i, at man i hvert Fald ikke i Almindelighed og maaske helst slet ikke bør tage imod anonyme Anmeldelser.

Lad mig yderligere understrege, hvad der ogsaa har været strejft fra anden Side, at hvis man i en Sag mener at naa til den Udgang, at en Tjenestemand bør afskediges uden Pension, saa bør det have *in mente*, at Tjenestemanden selv maaske gennem en lang Aarrække har betalt endog ret betydelige Beløb til sin Pensionering. Her er i en vis Forstand Tale om ikke blot Straf, men om en vis Konfiskation, og ogsaa ud fra dette Hensyn bør der foreligge særlig stærke Grunde, før man strækker Straffen saa vidt, at man ikke blot afskediger Tjenestemanden, men ogsaa berøver ham, hans Hustru og Børn Pensionen og derved yel i de fleste Tilfælde selve det resterende Eksistensgrundlag; for man maa endelig gøre sig klart, at det for disse Folk i mange Tilfælde vil være praktisk talt helt umuligt at faa anden Stilling efter en Afskedigelse i Henhold til denne Lov.

I øvrigt skal jeg bemærke, at jeg gerne havde set en Appelret, og desuden, at jeg paa Linie med, hvad der allerede har været fremme, tror, det bliver for lidt med een Domstol og navnlig med een Auditor. Jeg kunde tænke mig, at det vil være nødvendigt med flere Auditører og flere Domstole, hvis det hele ikke skal tage alt for lang Tid.